

Endnu skal bemærkes, at Overbestyrelsen af Hospitalet ved kgl. Resolution af 30te Juni 1871 overdroges til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet; indtil da havde Hospitalet sorteret under Justitsministeriet.

II.

Hospitalets Bestemmelse som Sygehus (Betingelser m. m. for Patienters Indlæggelse, indenbys og udenbys Patienter, Hospitalets Fripladser, tilskadekomue, Ophøggelse paa Hospitalet for Betaling).

At Sandshuligheden for Helbredelse var en Betingelse for Indlæggelse i Hospitalet, og at dette, saaledes som anført, var bestemt til at være en egentlig Helbredelsesanstalt og ikke nogen Forsørgelsesanstalt eller Lemmestiftelse, fremgaar aldeles klart af flere Steder i Fundatsen. Som Følge heraf kunde efter denne ikke enhver Sygdom modtages til Behandling paa Hospitalet, hvorom straks nærmere nedenfor, hvor Betingelserne for Patienters Modtagelse paa Hospitalet omhandles under:

- a) Sygdommens Beskaffenhed.
- b) Patienternes Trang.
- c) Patienternes Opholdssted, Forsørgelseskommune og sociale Stilling.

a. Sygdommens Beskaffenhed.

De inkurable Sygdomme vare, som anført, ifølge Fundatsen udelukkede fra Behandling paa Hospitalet. Det samme er endnu Tilfældet, saaledes at Hospitalet har bevaret sin oprindelige Karakter af en Helbredelsesanstalt. Patienter, der lide af uhelbredelige, kroniske Sygdomme, modtages derfor ikke, ligesom indlaagte Patienter udskrives eller søges overflyttede til Lemmestiftelser, naar det under Behandlingen viser sig, at der ingen Udset er til deres Helbredelse eller Bedring ved et forsat Ophold paa Hospitalet.

Foruden de inkurable Sygdomme udelukker Fundatsen, se Artikel 3, fra Behandling paa Hospitalet: veneriske Sygdomme, Børnekopper, Skab, Spedalskhed og Galenstak; tillige bestemmer Fundatsen, at Børn under 7 Aar ikke maa modtages undtagen i de Tilfælde, hvor de trænge til nogen kirurgisk Operation. Af de foran som udelukkede nævnte Sygdomme ere dog baade Børnekopper og veneriske Sygdomme i visse Tidsperioder i begrænset Omfang blevne modtagne til Behandling paa Hospitalet.

Ifølge kgl. Resolution af 11te Juni 1875 § 9, kgl. Resolution af 1ste November 1888 og kgl. Resolution af 9de August 1893 ere nu følgende Sygdomme udelukkede fra Behandling paa Hospitalet:

Paa Fællesskuerne: 1) Kopper, 2) asiatisk Kolera, 3) Dysenteri, 4) eksantematisk Tyfus, 5) gammel Venstade, 6) Tnat og Skurv samt kroniske Hudsygdomme, 7) Kræft, 8) Stidsygdomme, 9) Epilepsi (undtagen i Anfaldet), 10) kroniske Sygdomme i Hjerne, Bryst og Underliv, samt kroniske Rygmars- og Nerveledelser i et saa fremskredet Stadium, at der intet Haab kan have om, at Patienten kan blive arbejdsfør, 11) kronisk Reumatisme med uhelbredelige Kontrakturer eller Deformiteter af Leddene, 12) Allderdomssvagbed, 13) Skarlagensfeber, 14) Disterti og Group (dog kunne sidstnævnte to Sygdomme behandles paa en særskilt dertil bestemt Stue, naar Operation er indiceret). — Af de foran nævnte Sygdomme kunne dog Kræft, naar operativ Indskriden stønnes indiceret, samt syfilittiske og veneriske Sygdomme og Hudsygdomme, der ikke falde ind under Kategorien Tnat og Skurv, behandles paa Hospitalets Fællesskuer, naar der er særlige Forhold til Stede, der tale mod at henbije den syge til det Sted, hvor disse Sygdomme ellers almindeligvis behandles, og disse særlige Forhold godkendes af vedkommende Overlæge.

Paa Hospitalets Gnestuer kunne de under 1—4 og 13—14 nævnte Sygdomme ej heller behandles, derimod de øvrige foran nævnte Sygdomme, men dog kun til midlertidig Kur og med speciel Tilladelse af vedkommende Overlæge.